

ACTA DE LA SESSIÓ DEL CLAUSTRE DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA DEL DIA 19 DE NOVEMBRE DE 2009

A la ciutat de València, a les 10 hores del dia 19 de novembre de 2009, a l'Aula Magna de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, sota la presidència del rector i amb la presència dels claustrals que es relacionen en l'annex I, es reuneix en sessió ordinària el Claustre de la Universitat de València per tractar l'ordre del dia següent:

Punt 1. Aprovació, si escau, de l'acta de la sessió de 16 de juliol de 2009.

Punt 2. Informe del rector.

Punt 3. Informe del síndic de greuges.

Punt 4. Aprovació, si escau, del Reglament d'eleccions a rector o rectora.

Punt 5. Torn obert de paraules.

El president indica que el Claustre està vàlidament constituït per tal com s'ha comptabilitzat l'assistència del nombre de claustrals necessari (tenint en compte les vacants i les absències justificades per baixes temporals o permisos oficials dels quals hi ha constància a l'inici de la sessió, la majoria absoluta és de 146 claustrals). Comunica que moderarà la sessió María Belén Abarca González.

Pren la paraula la secretària general per nomenar com a comptadors de sala les persones següents: Rafael Ballesteros Campos, María Amparo Benavent Garcés, Vicent Enric Soler Marco i Juan Antonio Raga Esteve.

Punt 1. Aprovació, si escau, de l'acta de la sessió de 16 de juliol de 2009

La secretària general comunica al Claustre que, dins el termini reglamentari, no s'ha presentat cap esmena a l'acta, que ha estat penjada en la web de la Secretaria General i, per tant, es pren l'acord següent:

ACUV 18/2009: «Aprovar l'acta de la sessió del Claustre del 16 de juliol de 2009».

Punt 2. Informe del rector

Pren la paraula el rector i informa sobre els esdeveniments més rellevants que afecten la vida universitària.

En primer lloc, manifesta el condol pel traspàs del professor Xavier Gómez Font, claustral i secretari de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació, que va faltar després d'una llarga malaltia. Xavi Gómez va ser una de les persones que, des del seu sindicat STEPV, va treballar més en defensa dels treballadors i treballadores de la Universitat.

A continuació, informa d'algunes qüestions que s'han suscitat des del darrer Claustre.

- Situació econòmica actual de la Universitat.

En l'anterior Consell de Govern, el gerent de la Universitat va presentar un informe sobre aquesta situació i la previsió per a l'exercici econòmic 2010. Recorda que el 28 de maig de 2008 es va signar amb la Generalitat un conveni sobre despeses econòmiques i inversió. La Llei de pressupostos per a 2009 va incloure un annex on les quantitats que es consignaren eren bastant concordants amb el que li pertocaria a la Universitat amb l'extingit Pla pluriennal de finançament. Però a hores d'ara, de la quantitat que s'havia de percebre queden pendants uns 69 milions d'euros. Les mensualitats de setembre i octubre no han arribat i no se sap què passarà amb la de novembre. La Generalitat ha manifestat que ho faran efectiu abans del final d'any.

El pressupost de l'any 2009 està justificat entre ingressos i despeses, però hi ha un gran dèficit de tresoreria. Falta ingressar quantitats, tant de l'administració autònoma com de l'estat, encara que aquestes en molta menys quantitat, a més dels deutes acumulats per la Generalitat, que s'ingressaran periòdicament fins a l'any 2023.

Per això, ha calgut recórrer al sistema financer, mitjançant pòlisses de crèdit, la qual cosa té uns costos financers que ha d'assumir la Universitat per poder fer efectiva la retribució als treballadors i treballadores i el pagament a proveïdors. Tot això implica incidència en les millores retributives del personal i un alentiment de les inversions, encara que les obres que s'estan realitzant continuen a bon ritme.

El pressupost de 2010 preveu una reducció d'un 10% en les despeses corrents, per tal d'ajustar-nos als ingressos previstos. Espera que la situació es capgirarà en els propers anys i que per a 2010 els pressupostos de la Generalitat inclouran el que s'ha pactat.

Pel que fa a altres partides, les que ha assignat el Govern de l'estat a investigació han disminuït substancialment, i això és greu, ja que un 25% aproximadament dels recursos de la Universitat provenen d'aquest tipus de subvenció per investigació.

Espera que el proper rector o rectora podrà tenir una situació econòmica més tranquil·la que l'actual.

- Campus d'Excel·lència Internacional 2015.

Amb data 23 de juliol, el Ministeri va publicar la convocatòria per al CEI, que finalitzava el 8 de setembre. La Universitat de València va presentar el seu projecte Nau Nova, un treball coordinat pels vicerectors de Convergència Europea i Qualitat i d'Investigació i Política Científica, junt amb el SAP i l'OTRI.

En la resolució provisional va estar molt ben considerat i formava part dels 15 seleccionats, amb una recomanació a la Universitat Politècnica en el sentit que s'havia d'associar a la Universitat si volia comptar amb el CEI.

Després de les protestes de la Universitat Politècnica, en la resolució definitiva es considera que s'ha de presentar un projecte conjunt, coordinat per les dues universitats, i que serà el que s'haurà de defensar davant el Ministeri la setmana vinent.

S'obre un torn d'intervencions.

Esther Sanz Selva, com a representant d'Acontracorrent, critica que es convoque el Claustre un dia en què hi ha convocada una manifestació dels estudiants. Considera que davant la situació econòmica no s'ha fet prou pressió contundent davant el Govern autonòmic i central, i per tant no es pot venir al Claustre a lamentar-se. S'hauria de plantejar en el Claustre una estratègia perquè això no passe.

Critica també la línia continuista de l'equip rectoral en la privatització dels serveis i demana que es recuperen com a serveis públics i, si és possible, gestionats pels estudiants. Opina que en el Claustre no s'ha tractat el tema de polítiques de gènere i les mesures que cal adoptar, i considera que no hi ha un compromís real.

Carlos Martínez Núñez, des d'Acontracorrent, llig el preàmbul dels Estatuts, que conté quines han de ser les finalitats de la Universitat, i considera que aquesta s'està allunyant d'aquests principis. Així mateix, considera que el sistema actual és pitjor que el que hi havia, que la reforma no s'ha dut correctament i que s'ha basat en la competitivitat i en l'entrada d'empreses en la Universitat. Afirmar que no s'ha garantit la docència en cursos dels plans antics i que s'ofereixen més màsters en anglès que en català. Critica la gestió de l'equip rectoral per no fer un procés crític i reflexiu davant les normes imposades pel Govern.

Alberto Molina Raga, des de l'Assemblea d'Estudiants de Ciències del campus de Burjassot, comunica que no es presentaran a les eleccions, ja que considera que l'actual Claustre és una farsa i no representa els interessos de la Universitat. Aquesta sembla una empresa amb consell d'administració, assemblea general d'accionistes i clients.

Critica també la representació dels estudiants en el Claustre, que considera molt baixa i que es tradueix en la poca participació estudiantil. Defensa el model d'universitat que plantegen les assemblees.

Aleksander Baro, de l'Assemblea de Psicologia, manifesta que no entén com se celebren aquest Claustre sense tenir en compte les protestes i manifestacions que hi ha en diversos països europeus davant la implantació del procés de Bolonya i la mercantilització de les universitats.

Eugenia Benimeli Navarro, com a representant del SEPC, critica els processos de Bolonya i tots els incompliments que, segons la seua opinió, s'estan produint respecte al que se'ls va prometre. A més, considera que ha baixat la docència en valencià i protesta pels esdeveniments que van ocórrer en l'acte d'inici de curs, on es va impedir l'entrada d'alguns estudiants. Fa una crida a la protesta davant la Generalitat pel tema del finançament.

Adrià Martí Badia mostra el condol del seu grup per la mort de Xavier Gómez i s'adhereix a les paraules del rector a l'inici de l'informe. Seguidament llig un text que es transcriu:

“Bon dia a totes i a tots,

Benvolgut Rector, em presente:

sóc estudiant de Filologia Catalana i com no, un amant de les llengües en general, i de la meua en particular, el català, la llengua que em van ensenyar els meus pares. És per això que em preocupa especialment la situació del català a la nostra universitat.

Primer de tot, em fa autèntica vergonya que vostè haja rebut la medalla de la Universitat de Sophia de Tòquio de la mà del seu Rector. Amb aquesta distinció, diuen, s'ha volgut destacar la seua trajectòria de Rector en les relacions internacionals i la difusió de les llengües i cultures. Tanmateix, vostè explicà que no era una medalla a la seua persona, sinó a la tasca que fa la universitat. Doncs, deixe'm que li faça una comparació: "Aquesta medalla és com el premi Nobel de la pau que li atorgaren fa poc al President nord-americà Obama: una confiança dipositada en un treball que està totalment per fer".

És a dir, li donen una distinció per una feina que no ha fet en huit anys al capdavant de la universitat, i que, tant de bo m'equivoque, no crec que la faça en els mesos que li queden presidint aquesta il·lustríssima institució.

Vostè ha sigut el Rector del mandat on més manca de docència en valencià hi ha hagut, on ha permès la que desaparega la nostra cultura dels nous graus d'estudi, com per exemple la desaparició de la docència de la Història dels País Valencià i del Dret Foral Valencià, entre un llarg ectètera.

D'altra banda, per què no? demostre que vostè veritablement defensa la nostra cultura i, per exemple, faça abans d'acabar com a Rector, que els dominis web de tota la universitat, amb els seus correus i les seues extensions, siguen amb el domini PUNT CAT. Per si de cas encara no ho sap, aquest domini es creà precisament per a fer difusió de la llengua i la cultura catalanes.

Senyor Rector,

Volem una nova política lingüística:

Els estatuts d'aquesta universitat, com vostè coneix, parlen de la obligatorietat del PAS i el PDI de conèixer les dues llengües oficials: l'espanyol i el català. Com vostè sap ben bé, aquest article no es compleix. Per què? Per què no fa res per solucionar-ho? Per què es queda de braços creuats? No creu que s'hauria de regular aquest incompliment dels estatuts d'alguna manera? No creu que vostè i el seu equip, "grans difusor de les llengües i les cultures", podrien establir alguns mètodes per a apropar la llengua a aquests PDI que la desconeixen o no la volen conèixer? Per exemple, de la mateixa manera que es fa rebaixa de crèdits de docència per edat o per investigació, li plantege una solució que segur li sona: no podríeu fer rebaixa dels crèdits de docència pel fet de fer la docència en català, llengua oficial a la nostra universitat?

Un altre exemple de gran difusor de les llengües: No considera vostè un atac a la intel·ligència, manar els saluda en bilingüe en dues llengües romàniques quasi idèntiques com són l'espanyol i el català, com s'ha acostumat des de fa dos anys? I això, vostè ho fa enviant-ho als membres del claustre, dubta de la intel·ligència dels ací presents?

I ja per a finalitzar, dir que ja sabem que en matèria lingüística tot està per fer, i tot és possible. Els seus esforços no són suficients:

- *Als postgraus la presència del català és testimonial,*
- *A molts graus no s'estan complint els mínims*
- *No es forma al PDI en valencià, com ja he dit abans.*
- *A les nostres biblioteques tenim una gran mancança de material publicat en la nostra llengua*

Però, a les aules no hi ha treva, no us anem a deixar que ens reduïu la nostra llengua al reducte folklòric, no ens tapareu la boca, perquè parlem i estudiem en català!”

Anna Muñoz Gil, estudiant d'Història, manifesta la preocupació davant la implantació de l'EEES i recorda la reducció de la matèria d'Història del País Valencià en el nou grau d'Història, reducció a la qual continuaran oposant-se.

Lluís Pascual Vidal manifesta la seua solidaritat amb les protestes del personal d'administració i serveis per la millora de les condicions socials i laborals. Recorda que demanaren un debat obert i participatiu i no ho han aconseguit, i per contra s'inicia una campanya de criminilització dels estudiants, acusant-los de diversos fets.

José Adolfo de Azcárraga Feliu manifesta que s'han de sentir orgullosos de la qualitat de la Universitat i que estiga en la selecció inicial del CEI. S'hauria de deixar de fer comparacions fàcils, i la millor defensa d'una universitat pública no pot dissociar-se del manteniment de la seua qualitat. Només una universitat de qualitat podrà mantenir un caràcter públic i destacat, i no és rebaixant aquests estàndards de qualitat com s'aconsegueix defensar l'ensenyament públic, sinó al contrari.

Punt 3. Informe del síndic de greuges

Presenta el punt el síndic de greuges, que fa referència a la documentació que ha estat penjada en la web de la Secretaria General. Fa algunes reflexions del que ha suposat el treball d'aquests 4 anys, quan van assolir el compromís i el Claustre va elegir el síndic i les vicesíndiques, i que considera que han evolucionat cap a un millor coneixement de la figura de la Sindicatura davant la comunitat universitària.

Defensa un model d'universitat de tothom i per a tothom, i s'ha d'aconseguir una major cooperació entre les persones de la comunitat universitària.

Han intentat solucionar pacíficament els conflictes que els han arribat mitjançant la mediació. Consideren que des del diàleg i la bona voluntat de comprensió i enteniment es poden posar fi als conflictes. Han tractat de donar suport a aquelles parts menys afavorides i indefenses, i han procurat ser eficaços i accessibles.

Demana per al futur un suport més gran a la figura de la Sindicatura.

Estan convençuts que la convivència pacífica i el conjunt d'aquells valors que es transmeten des de la docència i la investigació contribuiran a fer una universitat excel·lent.

Agraeix en nom de les vicesíndiques i d'ell mateix la confiança dipositada pel Claustre.

El Claustre va conèixer l'informe del síndic de greuges, que s'adjunta com a annex II. **ACUV 19/2009.**

Punt 4. Aprovació, si escau, del Reglament d'eleccions a rector o rectora

Presenta el punt la secretària general, que fa referència a la documentació que ha estat penjada en la web de la Secretaria General.

Aclareix que és pràcticament el mateix que s'aprovà l'any 2005, i que les modificacions obeeixen fonamentalment a l'adaptació a la LOMLOU pel que fa a la nova denominació del PDI. El Reglament ha tingut l'informe favorable de la Comissió d'Estatuts i també ha estat conegut per la Junta Electoral, que no hi ha posat cap impediment.

Se sotmet a votació la proposta i, per 79 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions, **s'aprova** el Reglament d'eleccions a rector o rectora, que s'adjunta com a annex III. **ACUV 20/2009.**

Punt 5. Torn obert de paraules

El rector agraeix al síndic i a les vicesíndiques la seua tasca en la responsabilitat que el Claustre els va atorgar, i manifesta que la implicació de la nostra Sindicatura en la Xarxa Vives ha estat molt intensa, com es va demostrar en la Trobada de Síndics de la Xarxa, que va tenir lloc a la Universitat al juliol.

Agraeix a tots els claustrals la seua participació en un Claustre on s'han debatut els problemes que afecten la institució i on s'han pogut sentir totes les veus més o menys crítiques.

S'acomiada del Claustre, que ara finalitza les seues sessions, i encoratja a tots i a totes a participar en les pròximes eleccions.

Marc Xelvi Pérez reitera el condol per la mort de Xavi Gómez. Defensa la independència de la seua associació, el BEA, davant d'altres, així com la posició nacionalista, i manifesta que continuaran participant en les eleccions.

Llig un escrit, que es transcriu, sobre l'extensió d'Ontinyent.

*“Benvolgut rector,
benvolguts i benvolgudes membres del claustre,*

Vinc ací a parlar d'un tema que s'ha anat allargant i ajornant durant ja massa temps. Vinc a parlar d'Ontinyent, i ho vull fer des de la posició que ocupe dins d'esta Universitat, estudiant i representant d'estudiants.

L'extensió d'Ontinyent va sorgir amb l'esperit d'ajuntar gent de les comarques de la zona que perquè no volien, o no podien, anar a València, tinguéren un centre prop on estudiar. Se li volia donar prestigi, i també a la ciutat. La gent d'Empresarials i

Magisteri tenia per fi un lloc on aprendre sense haver de desplaçar-se fins el cap-i-casal, València.

Durant este temps hi han hagut diverses veus que apuntaven en direccions contràries. Per una banda, abans de la mort del secretari general de Caixa Ontinyent i del canvi d'Ajuntament, es preveia la possibilitat d'ampliar l'extensió, amb terrenys i solars ja mirats. Per altra, la posició de tancar l'extensió d'Ontinyent i demanar a totes les persones d'eixa zona que si volen estudiar a la Universitat de València, ho haurien de fer des de la capital. S'han donat diverses raons per açò últim, però sembla que tot plegat, amb la implantació del procés de Bolonya i els nous graus les veus per tancar l'extensió es fan més presents.

Nosaltres, la gent del BEA, com a estudiants, no podem permetre que això es realitze. La nostra visió de País és descentralitzada, i això serveix per a tots els àmbits. S'ha de garantir la possibilitat real de que qualsevol persona que per les raons personals que tinga no puga anar fins València a estudiar, puga fer-ho. I això era Ontinyent, un gran avanç en l'aproximació als estudiants, una eina més perquè les joventuts veieren la Universitat com una cosa al seu abast, potenciant la continuació en els estudis i la comunicació amb les noves generacions.

Les tres raons principals que s'han donat per tancar Ontinyent són: una, que Empresarials desapareix i el nou grau no tindria suficient demanda; dos, que no hi han infraestructures decents; tres, que hi ha dificultat per trobar professors que vullguen anar fins Ontinyent.

De la primera raó voldriem denunciar també la hipocresia d'alguns sindicats d'estudiants que han apostat obertament i sense reticències pel procés de Bolonya sense pensar en les conseqüències, propis de la Facultat d'Economia, i ara es proclamen defensors dels estudiants de la capital de la Vall d'Albaida.

Amb les tres raons sobre la taula, des del BEA volem llançar una exigència i una proposta. L'exigència és que es desencalle el debat i no es vaja allargant fins que, ara amb el canvi de rector, passe el problema a un altre. És un tema vital per molts estudiants d'Ontinyent i mereix que nosaltres oferim una solució el més prompte possible.

La proposta és, primer de tot, parlar amb la Generalitat, l'Ajuntament d'Ontinyent i Caixa Ontinyent perquè aquella iniciativa torne a ser prioritària per a tots els organismes. Però volem anar més enllà, volem que a la Vall d'Albaida es cree un vertader campus universitari, igual que el hi ha a Gandia, que s'amplie la oferta acadèmica per aquelles titulacions en que es queda molta gent fora i sobretot que es dote d'unes instal.lacions decents per poder crear un ambient universitari que incite als joves a matricular-se, solucionant així gran part del problema.

Sabem que requereix d'una gran dotació de diners, i per això és necessari que la Universitat de València reba els diners que la Generalitat li deu, que es pose en contacte amb l'Ajuntament i el banc per convèncer-los de la viabilitat d'este projecte. Som nosaltres els qui hem de donar el primer pas, no esperar a que el donen altres, o es tanque.

Per concloure, volem acabar amb un resum breu i clar del que demanem: "ONTINYENT NO ES TANCA, ES MILLORA!" Moltes gràcies."

Elena Grau Almero intervé respecte a la interpel·lació que s'ha fet sobre la presència de la Història del País Valencià en el grau d'Història. Manifesta que en l'actual llicenciatura de 300 crèdits, un 10% d'aquests són de la matèria en qüestió. En el grau d'Història hi ha una matèria obligatòria de 6 crèdits en primer curs. A més, en tercer curs hi ha una matèria d'Història d'Espanya de 48 crèdits, dels quals 12 són d'Història del País Valencià. Així mateix, en quart curs, el treball de fi de grau es pot fer sobre el País Valencià, per tant suposaria un total de 30 crèdits, que suposa un percentatge més alt que en l'actual pla.

Miquel Coll Huerta explica la raó de les protestes que hi ha hagut a l'entrada al Claustre per part del PAS, en demanda de l'homologació, i repassa quina és la situació en altres universitats valencianes. Demana que es continue treballant en l'acord de condicions de treball.

Joan Felip Colomer Bea, com a claustral del BEA de la Facultat de Dret, reclama el dret dels estudiants a estudiar en la llengua pròpia. Manifesta que s'han observat incompliments quant a la docència en valencià, i demana responsabilitats als departaments i les CAT. Els estudiants denuncien els fets i no serveix per a res, i a més el professorat pot prendre mesures contra els denunciants. Demana que hi haja requisit lingüístic per al professorat de la Universitat.

Carlos de la Cruz Moya, sobre la continuïtat de l'extensió d'Ontinyent, recorda que el seu grup, Campus Jove, va ser l'únic que va defensar aquesta continuïtat en el Consell de Govern, i ara sembla que altres grups canvien d'opinió. Recorda que aquests darrers anys Campus Jove ha treballat per i amb la institució defensant l'educació pública de qualitat en temps gens fàcils per la situació econòmica i per les reformes de l'EEES. S'acomiada del Claustre com a coordinador de Campus Jove.

Lluís Hurtado Gil, com a representant del BEA, aclareix que no va intervenir en el Consell de Govern on va haver-hi diverses posicions al voltant de l'extensió d'Ontinyent, i que no calia repetir les intervencions. Recorda el paper actiu del seu grup amb els estudiants de l'extensió.

Salvador Montesinos Oltra, com a degà de la Facultat de Dret, i en relació amb els problemes de la docència en valencià, aclareix que l'oferta s'ajusta als criteris d'OCA, i que pot ser escassa, però és ajustada a la demanda dels estudiants. Manifesta que si hi ha problemes el Deganat dona suport a les queixes dels estudiants, encara que els responsables de la docència són els departaments. A més a més, continuen fent-se esforços perquè les places noves de professorat estiguen perfilades en valencià.

Quant a la situació de l'extensió d'Ontinyent, el rector aclareix que el Consell de Govern va acordar continuar els estudis de Magisteri, però la realitat és que els projectes que havien de desenvolupar l'Ajuntament i Caixa Ontinyent no s'han fet, i a

més no hi ha suport per part de la Generalitat per a crear un centre universitari amb plantilla pròpia.

Respecte a les protestes a l'inici del Claustre, informa que s'està negociant un procés de reclassificació on hi ha algunes discrepàncies, però aquestes negociacions continuen obertes.

I, com que no hi ha més assumptes pendents, es clou la sessió a les 12 hores i 30 minuts, del contingut de la qual, com a secretària general, done fe i, amb el vistiplau del president, estenc aquesta acta.

Vist i plau,

El rector

Francisco Tomás Vert